

## V

(Ogłoszenia)

## POSTĘPOWANIA SĄDOWE

## TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

**Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 12 kwietnia 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour de cassation — Francja) — DHL Express France SAS, dawniej DHL International SA przeciwko Chronopost SA**

(Sprawa C-235/09) <sup>(1)</sup>

*(Własność intelektualna — Wspólnotowy znak towarowy — Rozporządzenie (WE) nr 40/94 — Artykuł 98 ust. 1 — Zakaz działań stanowiących naruszenie orzeczony przez sąd w sprawach wspólnotowych znaków towarowych — Zakres terytorialny — Środki przymusu mogące towarzyszyć takiemu zakazowi — Skutki wywoływane na terytorium innych państw członkowskich niż państwo sądu rozpatrującego sprawę)*

(2011/C 179/02)

Język postępowania: francuski

**Sąd krajowy**

Cour de cassation

**Strony w postępowaniu przed sądem krajowym**

Strona skarżąca: DHL Express France SAS, dawniej DHL International SA

Strona pozwana: Chronopost SA

**Przedmiot**

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Cour de cassation — Wykładnia art. 98 rozporządzenia Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. 1994, L 11, s. 1) w związku z art. 1, 14 i 94 tego rozporządzenia — Powództwo o naruszenie praw do znaku towarowego — Terytorialny zakres stosowania zakazu wydanego przez sąd w sprawach wspólnotowych znaków towarowych — Możliwość orzeczenia przez ten sąd wraz ze wspomnianym zakazem środków przymusu mają-

cych zastosowanie na terytorium wszystkich państw członkowskich, w których skuteczny jest zakaz kontynuowania działań stanowiących naruszenie

**Sentencja**

- 1) Artykuł 98 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego, zmienionego rozporządzeniem Rady (WE) nr 3288/94 z dnia 22 grudnia 1994 r., należy interpretować w ten sposób, że zakaz kontynuowania działań stanowiących naruszenie lub stwarzających groźbę naruszenia prawa do wspólnotowego znaku towarowego orzeczony przez sąd w sprawach wspólnotowych znaków towarowych, którego właściwość znajduje podstawę w art. 93 ust. 1–4 i art. 94 ust. 1 tego rozporządzenia, rozciąga się co do zasady na całość terytorium Unii.
- 2) Artykuł 98 ust. 1 zdanie drugie rozporządzenia nr 40/94, zmienionego rozporządzeniem nr 3288/94, należy interpretować w ten sposób, że środek przymusu, taki jak okresowa kara pieniężna, orzeczony przez sąd w sprawach wspólnotowych znaków towarowych na podstawie własnego prawa krajowego w celu zapewnienia przestrzegania wydanego przez ten sąd zakazu kontynuowania działań stanowiących naruszenie lub stwarzających groźbę naruszenia wywołuje skutki w państwach członkowskich innych niż państwo, w którym sąd ten ma siedzibę, na które to państwa rozciąga się terytorialny zakres takiego zakazu, pod warunkiem spełnienia przesłanek określonych w rozdziale III rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych, odnoszących się do uznawania i wykonywania orzeczeń sądowych. Jeżeli prawo krajowe jednego z tych innych państw członkowskich nie przewiduje żadnego środka przymusu analogicznego do orzeczonego przez wspomniany sąd, cel, jakiemu służy taki środek, winien zostać osiągnięty przez właściwy sąd tego państwa członkowskiego poprzez odwołanie się do właściwych przepisów własnego prawa krajowego, które w porównywalny sposób będą w stanie zapewnić przestrzeganie pierwotnie orzeczonego zakazu.

<sup>(1)</sup> Dz.U. C 205 z 29.8.2009.